

حوزه ثبت ملک پیروزی تهران- آگهی فقدان سند مالکیت

ه. ثبت ملک پیروزی تهران / از طرف مهدی نایب زاده

مالف/١٦١٢٧

سک مولوی تهران / از طرف عبداله اخلاقی سیاهمرد

مالف/١٦١٢٤

دکتر مولوی تهران / از طرف عبداله اخلاقی سیاهمرد

مل	تقال	مل
----	------	----

دکتر ظریف در پنلی که به عنوان سخنران حضور داشتند بر این نکته تأکید کرد که «امنیت ایران وارداتی نیست» و کشور ظرفیتی بومی و تاریخی برای تولید امنیت دارد. این نگاه چه پیام‌هایی برای تحلیل رفتار منطقه‌ای ایران دارد و چگونه می‌تواند در چارچوب معادلات امنیتی جدید منطقه بازتعریف شود؟

وزیر امور خارجه پیشین ایران همچنین بر ضرورت پذیرش واقعیت‌های ژئوپلیتیک از سوی کشورهای عربی خلیج فارس و حرکت به سمت تعامل سازنده با ایران تأکید کرد. ارزیابی شما از این گزاره مهم چیست؟

یکی از دیپلمات‌های ارشد آمریکایی شخصاً به من گفت که قطری‌ها بدون مشورت و چراج سبز از سوی آمریکا هیچ رابط‌های با ایران برقرار نمی‌کنند و حتی زمانی که رابط‌های برقرار می‌کنند، نخستین کاری که انجام می‌دهند این است که آمریکا را از جزئیات آن مطلع می‌سازند. کشورهای حاشیه خلیج فارس که امنیت‌شان کاملاً وابسته به چتر امنیتی آمریکا است، به هیچ وجه حاضر نیستند این موقعیت را چه از جنبه امنیتی و چه از جنبه اقتصادی و تجاری به خطر بیندازند. یکی از ستون‌های مشروعیت داخلی این دولت‌ها ثروت و تجارت بین‌المللی است و هرگونه خدشه به این محور، این اقتصاد را به مشروعیت داخلی‌شان اثر می‌گذارد. بنابراین، فعلاً بحث همکاری اقتصادی و امنیتی با واقعیت موجود همخوانی ندارد.

حضور محمد جواد ظریف، وزیر خارجه پیشین جمهوری اسلامی ایران در پتل ایران و محیط امنیتی در حال تغییر منطقه در این نشست و مناظره او با جاسم البدیوی دبیرکل شورای همکاری خلیج فارس از جمله بخش‌هایی از این نشست بود که در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی ایرانی و عربی دست به دست شد. سال گذشته سیدعباس

با توجه به مباحثی که در خصوص اعتمادسازی و تقویت گفت‌وگوی منطقه‌ای مورد تأکید قرار گرفت، چه فرصت‌هایی برای ابتکار عمل ایران در حوزه دیپلماسی منطقه‌ای قابل تصور است و چه موانعی همچنان باقی است؟

این نکته بسیار مهم است و نباید آن را دست کم بگیریم، یعنی ما تنها با بی اعتمادی و کم اعتمادی مواجه هستیم، بلکه حتی توان یا قدرت لازم برای توضیح مواضع کشور را نیز در اختیار نداریم؛ اینکه بگوییم «ما از خود دفاع کرده ایم» یا «هدف ما چه بوده است». اینکه آقای طریف در فروم دوحه صحبت نکنند بسیار مفید است، اما کافی نیست. افرادی که اکنون در جایگاه رسمی قرار دارند باید با حوصله به کشورهای مختلف سفر کنند، گفت‌وگو کنند و طرف‌ها را دعوت به توضیح و تبیین متقابل نمایند. این روند باید مستمر باشد و صرفاً یک اقدام مقطعی یا آکنشی نباشد. در این فرایند، باید آینده اندیشید؛ اینکه کدام به گذشته بازگردیم و تکرار کنیم «شما مقصر بودید» یا «ما به این دلیل آن کار را کردیم». به نظر من، آنچه اکنون در ساختار دیپلماسی ایران مشاهده می‌شود، فقدان